

Beslutningsforslag nr. B 104. Fremsat den 9. april 2008 af Colette L. Brix (DF), Pia Adelsteen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mikkel Dencker (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Tina Petersen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af forholdene for selvstændigt erhvervsdrivende

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2008 at nedsætte en kommission, som skal skabe bedre og mere rimelige forhold for selvstændigt erhvervsdrivende. Kommissionen skal bl.a. analysere og komme med forslag til forbedring af følgende forhold:

- Den samfundsøkonomiske og beskæftigelsesmæssige betydning af selvstændigt erhvervsdrivende, herunder for tilgangen af nye virksomheder og for tilgangen af andre virksomhedstyper (f.eks. selskaber via virksomhedsomdannelser og interessentskaber).
- De lovgivningsmæssige rammer for at etablere sig som selvstændigt erhvervsdrivende.
- Rammevilkårene inden for bl.a. erhvervs-, beskæftigelses-, skatte-, uddannelses- og miljøpolitikken for selvstændigt erhvervsdrivende i forhold til andre grupper på arbejdsmarkedet (lønmodtagere m.fl.) og andre virksomhedsformer (selskaber m.fl.).
- Vilkårene for selvstændigt erhvervsdrivende i Danmark i forhold til andre lande i EU og f.eks. USA, Canada og Australien.
Kommissionen skal afslutte sit arbejde med afgivelse af en rapport inden den 1. juli 2009.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med dette beslutningsforslag er at skabe bedre forhold for selvstændigt erhvervsdrivende. Der skal være større fokus og opmærksomhed på de selvstændigt erhvervsdrivende (personligt ejet virksomhed) i den overordnede erhvervs politik. Forslagsstillerne finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er den tilstrækkelige bevågenhed på denne meget vigtige gruppe af virksomheder i regeringens overordnede politik.

Regeringen har nedsat flere kommissioner for at prioritere indsatsen, for at analysere på en række områder samt for at få et solidt og holdbart beslutningsgrundlag for at kunne træffe beslutninger på en række områder. Eksempelvis kan nævnes en klimakommission, en forsvarskommission, en skattekommission, en arbejdsmarkedskommission og en familie- og arbejdslivskommission. Sidstnævnte afsluttede sit arbejde i 2007.

Rygraden i den danske erhvervsstruktur er de mindre virksomheder og ikke mindst de selvstændigt erhvervsdrivende. Virksomheder med under 10 ansatte udgør over 80 pct. af samtlige virksomheder i Danmark, hvilket er mere end i de fleste andre EU-lande. Sættes grænsen ved 20 ansatte, udgør disse virksomheder over 90 pct. af samtlige virksomheder i Danmark. I rene tal er der næsten 230.000 såkaldte arbejdssteder i Danmark med under 10 ansatte og næsten 260.000 med under 20 ansatte.

Når der ses på virksomhedstype, er de selvstændigt erhvervsdrivende den klart største gruppe. Således udgør denne erhvervsgruppe næsten 60 pct. af samtlige virksomheder i Danmark svarende til knap 160.000 selvstændigt erhvervsdrivende, mens selskaber (aktie-, anparts- og interessentskaber) udgør knap 35 pct. Langt de fleste selskaber har også under 10 ansatte, og mange af disse er startet som selvstændigt erhvervsdrivende.

Der bør bl.a. arbejdes på at give disse virksomheder bedre erhvervs-, beskæftigelses- og skatteforhold, så der er grobund og vækstmuligheder for disse virksomheder. Alle store selskaber og koncerner er startet i det små, og sørger vi ikke for ordentlige erhvervs-, be-

skæftigelses- og skatteforhold for dette meget vigtige vækstlag i dansk erhvervsliv, så visner ekspansions- og vækstmulighederne for dansk erhvervsliv. Og dermed svækkes landets konkurrencekraft og beskæftigelsesmuligheder i en stadig mere globaliseret og teknologisk verden.

I dag er der desværre en række vilkår for selvstændigt erhvervsdrivende, som er diskriminerende i forhold til lønmodtagere og selskaber. Det gælder bl.a. følgende skatteforhold:

- Selvstændigt erhvervsdrivende kan ikke fratække omkostninger til egen sygdomsforsikring og forsikringen til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), til arbejdsulykkesforsikringer og til videreuddannelse, da disse udgifter anses som private udgifter og ikke som driftsmæssige udgifter.
- Der er en beløbsgrænse på 208.500 kr. for overførsel til medarbejdende ægtefælle, hvilket er et godt stykke under topskattegrænsen på 335.800 kr. Hvis det går godt i virksomheden og den samlede indtjening, der trækkes ud af virksomheden, overstiger topskattegrænsen for begge ægtefæller, kommer den ene ægtefælle til at betale for meget i topskat, eftersom der kun kan overføres 208.500 kr. til den ene ægtefælle og ikke 335.800 kr. Selv om der er mulighed for at indgå en ansættelsesaftale med den ene ægtefælle eller bruge reglerne om friere fordeling for at omgå denne beløbsgrænse, så er disse regler med til at komplicere lovgivningen og skabe stivheder, hvis man løbende har brug for at justere indkomstoverførslen/lønnen.
- Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes hårdere af fri telefon end lønmodtagere, der blot beskattes af 3.000 kr. af samtlige telefoner. Selvstændige kan ikke fratække abonnement og et beløb på 1.830 kr. for den første telefon, mens skattemyndighederne kan fastsætte andre beløb for andre telefoner (f.eks. mobiltelefoner).

Denne liste på skatteområdet er ikke udtømmende, men illustrerer blot, at der er regler, som stiller de selvstændigt erhvervsdrivende ringere i forhold til andre grupper på arbejdsmarkedet og på erhvervs-

området. Der er tidligere stillet spørgsmål til nogle af disse forhold til daværende skatteminister Svend Erik Hovmand, hvor der var en vis imødekommehed fra regeringens side, jf. svar på spørgsmål nr. S 4423, folketingsåret 2002-03.

På beskæftigelsesområdet kan bl.a. nævnes de meget rigide betingelser, når selvstændigt erhvervsdrivende skal have f.eks. sygedagpenge eller efterløn. Her er ofte tale om omvendt bevisbyrde, hvor f.eks. en butiksindehaver ikke blot skal lukke forretningen, men også have opsagt lejemål og afhændet varelager og inventar fuldstændigt, for at kunne gå på efterløn. Det betyder i praksis, at mange butiksindehavere ikke kan oppebære efterløn i måske op til et år fra lukning af forretningen, til lejemål og varelager m.m. er afhændet, selv om f.eks. cvr- og momsnummer er af-

meldt. Lignende problemer gør sig gældende, hvis et ægtepar sammen driver en virksomhed. Hvis den ene ægtefælle vil trække sig tilbage på efterløn for at nedtrappe aktiviteterne i virksomheden, vil de i mange tilfælde være nødsaget til at ansætte en medarbejder for at kunne imødekomme kravet om, at der er arbejdskraftstatning for den ægtefælle, der ønsker at trække sig – selv om begrundelsen netop er at neddrole aktiviteterne i virksomheden.

For at prioritere de selvstændigt erhvervsdrivende mere i den overordnede erhvervs politik forslås det derfor, at der nedsættes en kommission, der skal analysere og komme med forslag til forbedring af forholdene for selvstændigt erhvervsdrivende. Forslagsstillerne opfordrer Folketingets øvrige partier til at slutte op om forslaget.

Skriftlig fremsættelse

Colette Brix (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af forholdene for selvstændigt erhvervsdrivende.

(Beslutningsforslag nr. B 104).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.